

Gemeenteraadsvergadering 6 juli 2021

Herdenking Aniet door burgemeester Ryan Palmen

‘Dames en heren, goedenavond. Welkom op deze raadsvergadering.

Het is 6 juli. Het is mijn idee om te gaan starten. Dat doen we met de hamerslag. Daarbij wil ik u verzoeken te gaan staan. En dan zou ik u willen vragen om na de opening uit eerbied nog maar even te blijven staan.’

...

‘Raadsvergadering is geopend. Van harte welkom zeg ik tegen 26 raadsleden. Want het feit dat we er 26 hebben, heeft natuurlijk alles te maken met het overlijden van onze collega, ôs Aniet, mevrouw Fonteyne. De lege stoel, naast mevrouw Craenmehr en achter de heer Van Rengs en mevrouw van Giersbergen, doet zeer en symboliseert dat zij niet meer bij ons is.

‘Ik denk dat onze gedachten in de eerste plek uitgaan naar haar moeder, haar broers, haar nichtje in het bijzonder, familie en kennissen. Maar zeker ook naar de fractie hier, de burgerraadsleden en ook de partij. We leven allemaal ontzettend met jullie mee want niet alleen jullie, maar wij gaan allemaal Aniet missen. Horst aan de Maas gaat Aniet missen.

‘Een aantal woorden die haar zouden kunnen kenmerken, waarbij dat nooit genoeg zou kunnen zijn, denk ik:

Je hebt mensen die hebben een karakter. Je hebt mensen die zijn een karakter. Je hebt de overtreffende trap. Dat zijn mensen die karakter zijn en hebben. Ik denk dat Aniet zeker wel in die laatste categorie viel.

Sociaal; rechtvaardigheidsgevoel; met name tegen het onrecht; gedreven; idealistisch; vasthoudend; opkomen voor kwetsbare inwoners; kritisch; collegiaal ook; fanatiek; strijdbaar; een kattenmens; een familiemens; humor kunnen waarderen, en wij dan weer haar lach kunnen waarderen, die karakteristieke en kenmerkende lach; de NLW, ook verbonden aan Aniet; sociaal domein heel sterk, de zorg natuurlijk; roken hoorde ook gewoon bij Aniet; net als dat zij van mening was dat er geen markt in de zorg zou horen.; huurwoningen is iets dat in mij opkomt; Lottum uiteraard; zeker ook het schouder aan schouder staan, met name het opkomen voor – nogmaals – de inwoners van deze gemeente die iets kwetsbaarder zijn. Dat, denk ik, karakteriseert allemaal onze Aniet.

‘Aniet had ook de gave om iets voor mekaar te krijgen. En daarom is het misschien wel treffend, Annemie (Craenmehr), dat jij naast haar bent gaan zitten vanavond omdat jij eigenlijk het laatste kunststukje, om het maar even zo te noemen... Aniet

heeft samen met jou de motie ingediend waarin ze opriep om ons sterk te maken – al dan niet samen met buurgemeenten – voor de komst van zorgbuurthuizen. Een motie die unaniem aangenomen werd.

‘We hebben mèt Aniet kunnen lachen. Soms ook òm Aniet kunnen lachen. En we zullen, denk ik, door de manier waarop zij stond voor haar idealen, wat mij betreft, een inspiratiebron voor iedereen in deze zaal, maar ook buiten deze zaal, en gemeente zijn.

‘Mijn idee zou zijn dat we in stilte een moment nemen om aan Aniet te denken en om kracht te geven aan iedereen die haar zal moeten missen.

...

‘Dank u wel. Zullen we plaatsnemen? Het zijn natuurlijk moeilijke omstandigheden. Met name voor de familie, maar ook voor ons als politieke familie, denk ik, want zo zie ik het toch ook een beetje. We hebben gisteren dan ook gesproken over de vraag ‘zullen we deze vergadering dan wel door laten gaan?’ Maar misschien ook wel karakteristiek dat de doorslag eigenlijk gaf de vraag ‘wat zou Aniet gewild hebben?’ Ik heb net een paar woorden gebezigd die haar karakteriseren. Misschien dat dat ‘no nonsense’, gewoon doorgaan misschien ook wel voor haar mooie begrippen zijn. En die hebben ons gesterkt in de overtuiging dat we vanavond met elkaar kunnen vergaderen.

‘Ik zei al, ze zou humor wel waarderen. Misschien kunnen we met een knipoog dan de brug naar deze vergadering maken en roep ik in herinnering dat zij op 27 februari 2018 de laatste vergadering van de Commissie Samenleving voorzat. Die vergadering duurde 11 minuten en 26 seconden. Misschien kunnen we in haar geest en in haar voorbeeld deze vergadering ook proberen op die manier af te werken in ieder geval.

‘Met een dikke traan maar ook een glimlach. Aniet, deze vergadering dragen we op aan jou. We moeten door.’

...

‘We zijn aan het eind gekomen van deze vergadering. We hebben wat mij betreft – en ik zeg het maar even hoe ik het gevoeld heb – een dubbele avond gehad. Verdriet gevoeld en ook regelmatig naar de lege stoel gekeken. Toch hebben we op een waardige manier, denk ik, in de geest van Aniet met elkaar vergaderd en dat sterkt mij in ieder geval om deze avond af te sluiten. Mag ik u daarvoor dank je wel zeggen. Dank u wel voor de vergadering. Dank u wel dat we die in de geest van Aniet inhoud hebben kunnen geven.